

In 1918 werd in Winschoten een Scoutinggroep opgericht. Twee jaar later wordt ook gestart met een meisjesafdeling. In 1925 krijgt de groep de naam St Vitus. Vanuit de groep werd in 1935 ondersteuning gegeven aan het oprichten van een joodse Scoutinggroep in Winschoten. Beide groepen deden in 1937 mee aan de Wereld Jamboree in Vogelenzang. De Joodse groep wordt door de politieke ontwikkelingen in Europa in 1939 opgeheven en omdat het merendeel van haar leden de oorlog niet overleven, wordt de groep na de oorlog niet meer opnieuw opgestart.

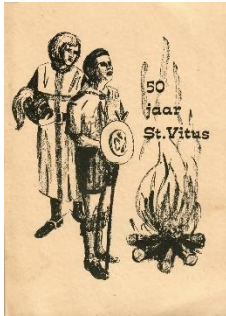
In het vroege voorjaar van 1941 viel de lang verwachte klap. Goed ingelicht als de Duitsers waren, begingen zij toch de kardinale fout, door te menen, dat met in hechtenisneming van D.C.'s en topfiguren de gehele Beweging in elkaar zou storten. Dank zij de grote decentralisatie, die aan het Spel eigen is, was, wat dat betreft de uitwerking nihil, maar ieder kon begrijpen, dat het onmogelijk en onverantwoordelijk werd om met jongens als welpen en verkenners door te gaan. Bovendien kwam er zo langzamerhand wel ander werk aan de winkel voor degenen met initiatief en durf. Over dit werk behoeven we niet te spreken, daar is lectuur genoeg over en het gehele volk was hierin zo eensgezind, dat het bepaald onkies zou zijn op enigerlei wijze te betogen, welk aandeel de Padvinders in het bijzonder hierin hadden.

Gedurende de oorlog werden onze D.C.'s aanvankelijk gegijzeld en alle eigendommen in beslag genomen. De beweging werd door de Duitsers verboden. Aangezien verkenners echter getraind waren ieder troeplokaal/hordelokaal binnen te kunnen komen, ook als de sleutels zoek waren of vergeten, was het geen probleem de eigendommen, als tenten, boeken en bescheiden, medailles en

dergelijke meer belangrijke zaken, uit het troeplokaal te halen nadat dit gebouw door de bezetters was verzegeld. Wie hierbij meer betrokken zijn geweest is nooit bekend geworden, wel waren Vaandrig Pim v.d.Veen en Hendr.B.Wegman daarbij actief. Onze beweging kent een patrouillekas - troepkas - groepkas - stichtingskas - hordekas - nestkas - stamkas - ploegkas noem maar op en insiders weten dat lang niet allemaal precies. Toen de geldmiddelen moesten worden afgedragen werden alle kasboekjes samengevoegd en al het geld in één doos gedaan met uitzondering van het papiergeld (er werd eerst zoveel mogelijk papiergeld gewisseld) zodat in het ingeleverde doosje slechts wat kleingeld aanwezig was. De heleboel zat in de knoop en geen bezetter kon daar wijs uit worden - - - en ze hebben het zo maar genomen. Meerdere patrouilles zijn gedurende de bezetting clandestien bij elkaar gekomen. De stam hield geheime bijeenkomsten en installaties op de hooizolder van Hotel Vrijheid. Naderhand was er behoefte aan een mobiele E.H.B.O.-ploeg en is de stam als geheel als zodanig werkzaam geweest.

Meer informatie

boekje 50 jaar St.Vitus, 1918-1968, Hopman A. Nieborg.

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.